

ЭЖИНИЯЗ ШЫҒАРМАЛАРЫНДА «ҚЫЗ-ЖАЎАН» ЛЕКСЕМАСЫ

Пирниязова Алима Кудияровна

филология илимлериниң докторы, Эжинияз атындағы Нөкис
мәмлекетлик педагогикалық институты профессоры
alimampir@rambler.ru

Аннотация: XIX әсирде жасаған белгили шайыр Эжинияздың әлемди таныў өзгешелиги, оның қыз-жаўанларға болған көз-қарасы, пайдаланған лексемалары лингвистикалық бағдарда анализленген. Сахраның халқы – қарақалпақлардың миллий коды шайыр шығармаларында сўўретленген. Қарақалпақ, араб, парсы тиллериндеги лексемаларды пайдаланыў арқалы сўйикли ярды, қызларды шайыр өзине тән болған көз-қараста тәриплеген.

Таяныш сөзлер: Миллий код, лексема, лингвокультуроология, лингвопоэтика, аксиологиялық код, гендер.

Эжинияз Қосыбай улы (1824-1878ж.ж.) – қарақалпақ халқының уллы ойшылларынан бири, көрнекли сөз зергери, патриот, демократ, лирик шайыр, философ. Эжинияз Қосыбай улының терең мазмунлы, жүрекке жағымлы қосықлары тек қарақалпақ халқының ғана емес, туўысқан халықлардың да жүрек сезимлерин жаўлап алған, сонлықтан да оның шығармалары еки жүз жылдан берли халық қалбиниң төринде көз қарашығындай қәстерленип киятыр. Оның шығармалары тәлим-тәрбия мектеби болыў менен бирге дәретпелери ҳәзирги әўладқа руўхый күш, эстетикалық заўық бағышлаўы менен қунлы.

"Эжинияздың жарқын лирикасы жаслықтың, гөззаллықтың хәм жақсылықтың өшпес көркем естелиги болып табылады хәм бул естелик шайыр тәриплеген «бас кетсе де туўры жолдан қайтпаған», ләбизи ҳадал, мәрт хәм кеңпейил жас әўладты тәрбиялап жетистириўде мудам руўхый тәрбия қуралы болып хызмет ететуғыны сөзсиз", - деп жазған еди профессор К. Алламбергенов [1:3].

Эжинияз Қосыбай улының шығармалары бир неше мәртебе қарақалпақ хәм рус (1975), азербайжан (2025), өзбек (1962, 2024), түрк (2024) тиллеринде басып шығарылды. Оның дәретиўшилиги ҳаққында әдебияттаныў илиминде бир қанша илимий жумыслар жазылды.

Илимпаз А. Муртазаевтың атап өткениндей: "Эжинияз айтсақ – қосығымыз, сөйлесек – тилимиз, шертсек – сазымыз, ойласақ – ойымыз, жазсақ – романымыз, дәстанымыз, илимимиз, ол халқымыз алдында, пүткил дүнья алдында тартынбай бетке тутатуғын, төбеге көтеретуғын мақтанышымыз, уллы шайырымыз" [6:8]. Илимпаздың атап өткениндей оқымыслы, ойшыл ахун дәрежесине жетисип

халқымыз арасында "Қуран", "Хәдислер"ди шарықлап уллы улама дәрежесине жетиуи менен бирге шығыстың шайырлары Хафыз, Саадий, Наўайы, Физулий хәм Мақтумқулы шығармаларын қарақалпақ тилине аўдарып, әдебиятқа ғәззел, мухаллес, рубайы, тәрийп сыяқлы қосықтың жаңа үлгилерин алып келиў менен де үлес қосқан уллы сөз шебери.

Әжинияз поэтикасы қарақалпақ поэзиясының бурынғы көркемлик дүньясының синтези ғана емес, жаңа дәўирдің, классикалық, жазба түриниң басламасы, кейинге жол салған үлгиси болды.

Әжинияз Қосыбай улы айтқанындай: «Бул дүньяның көрки – адам баласы», барлық жаратылғанлардың ең гөззалы, абаданлық дөретиўшиси, дослық жыршысы, мийирбанлық уйтқысы, дүньяның хәмиршиси хәм сақлаўшысы — адамның қәдирин билиў, ол қәдирди нәсийхатлаў хәмме баҳалылықлардан да абзал хәм қайырлы.

Әжинияз шығармаларының фонетикалық системасы, морфологиялық қурылысы, лексикалық қурамы арнаўлы түрде изертлеў объекти болып, шығармаларының тили анализленип, улыўма характери жөнинде айтылған илимий пикирлер бар [3;4;7;8;9;10]. Бирақ, Әжинияз шығармаларының лингвокультурология, лингвопоэтикалық мәселелери елеге шекем үйренилмеген.

Әжиниязтаныў илиминиң жан күйери Б. Қәлимбетов «Өзиңнің миллий тилиңди түсингиң келсе, онда басқа тиллердің қәсийетлерин үйрениўиң керек. Өз елиңнің миллий мәдениятының салмағын өлшеп билемен десең, онда басқа еллердің мәдениятын үйрениўиң керек. Бунысыз өзиңнің миллий әдебиятыңның раўажланыў бағдарын биле алмайсаң», - деп жазған еди [5:29].

Әжинияз қарақалпақ жазба әдебиятын көркем тиллик жақтан байытқан талантлы шайыр еди. Ол өзиниң шығармаларында ҳәр бир сөзге терең образ жүклеп өз қосықларын байытып барды. Буның баслы себеби талантлы хәм саўатлы екенлигинде. Әжинияздың тили XIX әсирде жасаған басқа қарақалпақ шайырларына усамайтуғын араб-парсы хәм ески түрк тиллериниң тәсиринде раўажланған. Буған ең баслы себеп Орайлық Азияның оқымыслы топарлары арасында бул үш тилдің де тәсириниң үлкен болғанлығы, яғный сол тиллер тийкарында әдебий тилдің майданға келиўи көзде тутылған. Соның менен қатар қосықларындағы тил элементлери – көркемлеў қуралларының гипербола, метонимия, теңеў, эпитет, гипербола, литота сыяқлы түрлерин пайдаланыўда терең эмоциональлық-экспрессивлик тәсир күшине ийе екенлиги менен де парықланады.

Бул дүньяның көрки – адам баласы...

Шайыр бул сөзди айтыў арқалы адамзаттың әлемдеги орнын жоқары хәм бәленттен белгиледи. Инсанды ардақлаў, оны қәдирлеў – Әжинияз поэзиясының философиялық тийкары. Әжинияз шығармаларында қәдир-қымбат, қәдирданлық өмирдің барлық социаллық-сиясий тәреплериниң хәммесин өз ишине алады, әсиресе ол адам қәдирин билиўдің хаял-қызлардың гөззаллығын қәдирлеў менен, аңлаў менен хәм қәстерлеў менен ушластырыўы шығыс ойшылларының арасында белгили хәм әхмийетли орынды ийелейди.

Биз Әжинияз шығармаларында қолланылған *қыз-жауан* миллий коды хаққында сөз етпекшимиз. Бул лексеманың мәниси улыўмаластырыўшы болып, *қыз-келиншек* мәнисин билдиреди.

Қыз бала камалға келсе,
Алмадек пишкана мегзер.
Мәўжирип аққан дәрьядай,
Толысып ташқынға мегзер («Мегзер»).

Белгили тилши илимпаз Анар Салқынбай ҳәзирги қазақ тил билиминдеги, әсиресе когнитивлик лингвистика менен лингвокультурология бағытындағы ең әҳмийетли изертлеўлериниң биринде миллий кодларды анықлайды хәм олардың әлемди таныўдағы ролин ашып береді. Илимпаздың пикири бойынша *миллий код* — миллеттиң әсирлик тарийхында қәлиплескен, оның болмысын, дүньятанымын, қунлылықлары менен минез-құлқын айқынлайтуғын, тил арқалы әўладтан әўладқа берилип отыратуғын жасырын мағлыўматлық система. Бул – миллетти басқа халықлардан айырып туратуғын руўхый «генетикалық матрица» [2].

Қарақалпақ халқының миллий дәстүрінде ҳаял-қызларға жоқары дәрежедеги көз-қарас болған. Әжинияз шығармаларында халықлық көз-қараслар айқын сүүретленген. Саҳра халқындағы еркинлик, қызларды сыйлаў, олардың орнын төрге шығарыў, ата-анасының үйинде «қыз – патша» деген түсиниклер әлемди түсиниўдеги тийкаргы бағдарлар.

Шайыр шығармаларында қолланылған *қыз-жауан* мәнилерин билдиретуғын лексемаларды анықладық: *гөззаллар, қыз-жауан, сәўдигим, яр, қостар, нигарым, назәлим, улфкарим, хұр, сәнем, жәнән, пәрий, наўжәўан, сәўер ярым, дилбарым, перийзадым, қыз, иңқарым, мәҳи әнўарым, қыз бала, сүйикли яр*.

Шайыр қолланған *қыз бала, сүйикли яр* – бир бири менен байланысly болған қарақалпақ мәдениатының гендерлик ролли хәм аксиологиялық (баҳалылық) кодларының элементлери.

Әжинияз поэзиясында «яр» образы айрықша орын тутады. Оны тәриплеўде усындай бир неше лексемаларды қолланыў менен бирге әпиўайы турмыстағы өмирлик жолдасты жоқары руўхый, философиялық дәрежеге көтерип сүүретлейди.

Қыз-жаўаны бардур әдеп – икрамлы,
Сәдепдек данданлы, қушдек дақанлы.
Шийрин-шекер сөзли, сүшик зибанлы
Сәнем киби қыпша беллери бардур.

Әжинияз поэзиясында *сүйген яр* атамалары орта әсирлик классикалық түркий тили элементлери хәм араб, парсы өзлестирмелери халық аўызеки тили менен де ушласады. Шайыр шығармалары тилинде китабый поэтикалық образларды (мысалы, *пәрийзад, дилбар, жәнән*), сондай-ақ саҳралық зоометафораларды, дәстүрий түркий маркерлерин (*сәўер ярым*) сыяқлы ушыратыўға болады.

Таза гүлистаным, мәҳи әнўарым,
Хәсиретимнен ҳеш қарарым йоқ мениң (Йоқ мениң).

Таўыс киби жилўа менен бағарсаң,
Ашықлардың жүреклерин жағарсаң,
Тиллә хәйкел гәрдәниңе тақарсаң,
Әл қаўсырып кушақ ашқан сәўдигим (Сәўдигим).

Әжинияз өз шығармаларында диминутивлерди, субъектив баҳа аффикслерин, метонимиялық атамаларды кең қолланады.

Қыз - жаўаны бардур, әдеп-икрамлы,
Сәдепден дәндалны, күштек дәхәнлы,
Шийрин шекер сөзли, сүшик зибанлы,
Сәнем киби қыпша беллери бардур («Бардур»).

Ал қызлардың сын-сымбаты, бойын қәдди дал сөзи арқалы сүүретлейди.
Йүзлериң қырмызы, мәхи-әнўари,
Мен сени сәўмишем, көргеннен бери,
Хәўеси әйлеп қәддим-далыңа келдим («Келдим»).

Хәрекет хәм хәрекеттиң қуралы метонимия көркемлеў қуралы хызметинде жумсалады:

Бәршесини сусты менен өлтирген,
Жилўа әйлеп өлтиргенин күлдирген,
Салланып жүргенде жолны толтырған,
Қәдем басқан аяқлары қырмызы.
...Тилладан геўиши кийгени атлас.

Аны көргенлерниң бәриси талўас. (Қырмызы).

Мысалларда өлтирген, көргенлердиң (адамлар) мәнисинде, кийгени атлас, дизбегинде кийими, липасы мәнилери, екинши бир атама менен хәрекеттиң, ал соңғы мысалда предметтиң өз-ара байланысы аўыспалы мәниде қолланылып, шығарма тилиниң экспрессивлигин асырыўға хызмет еткен.

Хәр кимниң яры болса,
Қыялыңды айтпай билсин.
Сөйлер сөзи болып шийрин,
Өзи турып, көзи күлсин.

Ол сүүретлеген гөззаллар образы қуры баянлаўдан ибарат емес. Әжинияз гөззал қыздың келбетин сөз бенен сызып көрсетеди. Бул тулғалар сол дәўирге сәйкес тил менен сезимлер тийкарында берилген болып, хәр бир қатар оқыўшы жүрегине қозғаў салады. Бунда қыз көзлери жаду-жәллет яғный сыйқырлы. Кирпиги-ништер, қаслары каман, жүзи-ай, ләблери ләм-әлип. Демек, Әжинияз муҳаббат темасын өз дәўирине сәйкес сүүретлеген дәреткен шайыр. Және де шайыр яр образын сондай бир шыңға көтереди. Ол қол жетпес жулдыз сыпатында тәрипленеди.

Улыўма, Әжинияз шығармаларында қәдир-қымбат, қәдирданлық өмирдиң барлық социаллық-сиясий тәреплериниң хәммесин өз ишине алады, әсиресе ол адам қәдирин билиўдиң, ҳаял-қызлардың гөззаллығын қәдирлеў менен аңлаў менен хәм қәстерлеў менен ушластырыўы шығыс ойшылларының арасында белгили хәм әхмийетли орынды ийелейди.

Пайдаланылган адабиятлар

1. Алламбергенов К. Руўхый гөззаллық тымсалы. // Әжинияз. Бүлбилзибан. Таңламалы шығармалары. - Нөкис, 2014. – 3-9-б.
2. Салқынбай А. Б. Әлемнің когнитивтік бейнесі: қазақ тіліндегі ұлттық кодтар. Күретаһыр: монография / А. Б. Салқынбай. – Алматы: Қазақ университеті, 2021. – 456 б.
3. Базарбаев Ж. Әжинияз шайырдың дүһняға көз-қараслары ҳаққында философиялық очерк. - Toshkent: Gold Print Nashr, 2019 – 106-б.
4. Қарлыбаева Г. Ажиниёз асарлари тилининг фонетик-морфологик тавсифи: Филол.фан.номз...дис. автореф. - Нукус, 2002.
5. Qarli'baeva G. A'jiniyaz shi'g'armalari' tilinin' fonetikalı'q ha'm morfologiyali'q si'patlamasi'. No'kis: Qaraqalpaqstan, 2012.
6. Қәлимбетов Б. Әжинияз лирикасы. -Нөкис, 1981.
7. Муртазаев А. Шайырдың муҳаббаты. Нөкис: Қарақалпақстан, 1988 -120 б.
8. Насыров Д.С. Становление каракалпакского общенародного разговорного языка и его диалектная система. - Нукус-Казань,1976.
9. Насыров Д.С., Доспанов О., Бекбергенов А., Сайтов Д. Қарақалпақ әдебияты классиклери шығармаларының тили -Нөкис, 1995.
10. Ҳамийдов Ҳ. Ески қарақалпақ тилинің жазба естеликлери. – Нөкис: Қарақалпақстан, 1985. – 224-б.
11. Хамидов Х. Шығыс тиллеріндеги жазба дереклер ҳәм XIX әсирдеги қарақалпақ шайырлары. - Нөкис: Қарақалпақстан,1991.
12. Әжинияз. Нөкис: Қарақалпақстан, 1975.